

Aquest article no ha demostrat la seva eficàcia

Una proposta alternativa al decret sobre teràpies naturals, i viceversa

Jesús Purroy

Una acupuntora diu que em pot curar la meningitis, la poliomièlitis i tot el temari de la carrera de medicina menys els peus plans. Algú altre es compromet a curar-me la depressió i el restrenyiment amb una bombolla cromomusical. Hi ha músiques ideals per estimular el trànsit intestinal: potser li donaré una oportunitat. I la depressió? Si aquest brot kumba de la psicodèlia no me la cura, mentre escolti el catàleg de Windham Hill no estaré fent mal en algun altre lloc.

Aquests pamflets ja són al meu arxiu de pseudociència, al costat del projecte de decret per regular l'exercici de teràpies naturals que la Generalitat de Catalunya va fer públic pel gener. Un projecte que no modifica en res substancial la pràctica de les teràpies alternatives.

Els alternativistes han clamat al cel perquè el Departament de Salut atorgarà acreditacions als practicants que vulguin exercir, previ examen. Quina barra! Pretendre avaluar els coneixements d'algú que vol tractar depressions i restrenyiment! Ara bé: l'avaluació es farà segons els criteris establerts pels terapeutes mitjançant els seus col·lectius. I es pot exercir sense fer ni tan sols aquest simulacre d'examen: només cal certificar que s'han pagat impostos durant tres anys.

Tinc la noció, potser errònia, que les lleis hi són per protegir els febles. El legislador identifica qui és el feble i defineix els requisits perquè el feble dormi tranquil. I aquí el projecte de decret falla. Qui cal protegir no és el bondadós alternativista amb sandàlies que s'enfronta a les malvades multinacionals farmacèutiques amb un ram de flors de Bach, sinó la persona que té restrenyiment o càncer i va a la consulta d'un alternativista perquè li solucioni el problema que els metges oficials no li han pogut arreglar.

(El decret parla de medicina "oficial, al·lopàtica o convencional". La medicina que es practica als hospitals d'arreu del món és "científica". Els redactors eviten ferir la sensibilitat dels practicants de medicina "no científica": un cas flagrant de *correcció epistemològica*, segons la defineix Ferran Sàez a *Dislocacions*.)

Qui pateix una malaltia greu intenta tot el possible per sortir-se'n. Cal entendre que aquesta persona, i el seu entorn, són els febles d'aquesta història. Si regulem les

teràpies, alternatives o no, és per protegir-los dels traficants de remeis fraudulents. Però el decret no aclareix quines teràpies són regulades.

L'únic lloc del decret on s'intueix una preocupació per la salut pública és on requereix que als centres alternatius hi hagi farmaciola. No diu si hi ha d'haver aspirines o anissos homeopàtics, però és un intent. També es demana que s'esteril·litzin les agulles d'acupuntura: una intromissió en un món on les malalties no són causades per virus i bacteris sinó per desequilibris energètics.

No sé si cal esperar gaire millores al decret abans que sigui aprovat. Com a mal menor ens queda l'etiquetatge. Els productes venuts amb intenció terapèutica portarien un avís: "Aquest producte no ha demostrat la seva eficàcia". A les consultes, en un lloc visible, hi penjaria un cartell: "La (inserti teràpia aquí) no ha demostrat la seva eficàcia".

Que als alternativistes els couria? No en dubto. Que perdrien clients? No ho crec. La gent llegeix l'horòscop, i no serà per l'historial d'encerts de l'astrologia. Que l'Administració podria rentar-se les mans dient "ja sou grandets per deixar-vos ensarronar com volgueu"? Totalment d'acord. Uns recaptarien llicències, uns altres farien com fins ara i la resta dormiríem tranquils sabent que, per malament que estiguin les coses, sempre poden anar pitjor.